

ผลกระทบของการแพร่ระบาดโรคไวรัสโคโรนา 2019 ต่อการประกอบ อาชีพบริการจัดส่งอาหาร*

THE IMPACT SPREAD OF THE CORONAVIRUS 2019 (COVID – 19) ON OCCUPATION OF A FOOD DELIVERY SERVICE

พงษ์มนัส ดีอด

Pongmanut Deeod

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Mahamakut Buddhist University Isan Campus, Thailand

E-mail: pongmanut.dee@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ศึกษาสภาพการทำงานของผู้บริการส่งอาหารในสภาวะการเกิดการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) ศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการของรัฐบาลและความวิตกกังวลของผู้บริการส่งอาหารในสภาวะการเกิดการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 โดยผลการวิจัยในประเด็นแรกพบว่า สภาพการทำงานในสภาวะการเกิดโรคระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือผู้ให้บริการส่งอาหารไปยังที่พักยังสามารถที่จะปรับตัวต่อการเกิดการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ได้ เนื่องจากจากตัวผู้ให้บริการส่งอาหารไปยังที่พักเองมีการป้องกันตัวเองเพื่อไม่ให้เกิดการติดต่อของโรคระบาด และทางบริษัทมีมาตรการป้องกันต่าง ๆ ออกมาช่วยเหลือ เช่น ให้อุ่นระยะและเลี่ยงการสัมผัส เป็นต้น ส่งผลให้การบริการส่งอาหารไปยังที่พักยังคงที่จะดำเนินการประกอบอาชีพต่อไปได้เป็นจำนวนมาก ต่อมาในประเด็นมาตรการเยียวยาจากทางภาครัฐ ผู้ให้บริการส่งอาหารไปยังที่พักเห็นว่ารัฐบาลควรมีมาตรการเยียวยาอื่น และควรมีการแจกเงินเยียวยาประชาชนให้มากขึ้น ส่วนด้านมาตรการบริหารจัดการสถานการณ์ที่ดี และมาตรการที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย พบว่ารัฐบาลยังไม่สามารถที่จะจัดการและทำให้ประชาชนเข้าถึงมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลได้ง่าย อีกทั้งในประเด็นเรื่องของความวิตกกังวลพบว่าส่วนใหญ่ผู้ให้บริการส่งอาหารมีความกังวลในด้านเศรษฐกิจมากที่สุด เห็นได้ว่าการเกิดการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างไม่เพียงแต่ในประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้นโดยส่งผลกระทบทุกประเทศทั่วโลก ดังนั้นหากการแก้ปัญหา

* Received 17 April 2020; Revised 13 May 2020; Accepted 1 June 2020

วิกฤตจึงต้องร่วมกันแก้ปัญหาโดยประชาชนทุกคนทั่วโลกเพื่อเป็นการยับยั้งการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

คำสำคัญ: ไวรัสโคโรนา 2019, ผู้บริการจัดส่งอาหาร, ผลกระทบการแพร่ระบาดโรคไวรัสโคโรนา 2019

Abstract

The purpose of this research is 1) To study about working conditions of food deliverer in the situation of Coronavirus 2019 spreading in Bangkok metropolitan region, and 2) To study about the opinion on the government's measure and deliverer's concern in the situation of Coronavirus 2019 spreading. From the result of the former aspect, it can be seen that the overall working condition in the situation of Coronavirus 2019 spreading is at the medium level. In other words, deliverers can adjust to the situation of Coronavirus 2019 spreading by protecting themselves to restrain the virus spreading. Moreover, most companies also provide protection measures to support such as the provision of space among people and avoiding touch. This causes most food delivery businesses to remain to be continuously operated. In addition, in terms of the aspect of the government's healing measure, deliverers have recognized that the government should provide other healing measures, and distribute more money to support the population. For situation management measures and accessible measures for people, it can be seen that the government is still not capable to manage and make people conveniently access to any government measures. Furthermore, in terms of concern, it can be seen that deliverers mostly concern about the economic situation. It has been observed that Coronavirus 2019 spreading does not only widely impacts on one country but also impacts on every country around the world. Therefore, the solution to tackle this crisis must be co – ordinatedly implemented by all people around the world to restrain the spreading of Coronavirus 2019.

Keywords: Coronavirus 2019, Food Delivery, The Impact Spread Of The Coronavirus 2019

บทนำ

เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2563 นายกรัฐมนตรีได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เนื่องจากในขณะนั้นได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ซึ่งถือเป็นโรคระบาดใหญ่ที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่แต่ได้มีการแพร่หลายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็วรวมถึงมีผลกระทบต่อประเทศไทย อีกทั้งในปัจจุบันขณะนี้ยังไม่มียารักษาพร้อมทั้งยังไม่มีวัคซีนที่สามารถป้องกันการโรคระบาดดังกล่าวได้ โดยให้พระราชกำหนดฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับในทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 ซึ่งกฎหมายฉบับดังกล่าวได้มีข้อกำหนดฉบับที่ 1 ให้ประชาชนปฏิบัติดังนี้ 1) ห้ามเข้าพื้นที่เสี่ยง โดยให้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งซึ่งถือว่าเป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ 2) ปิดสถานที่เสี่ยงต่อการติดต่อโรค เช่น สนามมวย สนามเด็กเล่น ผับ สถานบริการ แหล่งท่องเที่ยว พิพิธภัณฑ์สถาน ตลาด หอสมุด เป็นต้น 3) ปิดช่องทางการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นทางเรือ ทางอากาศ ทางบก 4) ห้ามกักตุนสินค้า 5) ห้ามชุมนุมหรือกระทำการกิจกรรม ในสถานที่แออัด 6) ห้ามนำเสนอข่าวที่มีลักษณะไม่เป็นความจริงและอาจทำให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว เป็นต้น ต่อมาเมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563 ได้มีข้อกำหนดฉบับที่ 2 ได้มีการกำหนดข้อปฏิบัติของประชาชนเพิ่มเติม กล่าวคือ ห้ามไม่ให้บุคคลทั่วราชอาณาจักรออกจากเคหะสถานระหว่าง เวลา 22.00 นาฬิกา ถึง 04.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่มีความจำเป็นหรือเป็นบุคลากรทางการแพทย์ การขนส่ง เป็นต้น โดยข้อปฏิบัติทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวหากมีบุคคลใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามย่อมมีโทษตามกฎหมาย

โดยจะเห็นได้ว่าการเกิดโรคไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้มีประกาศพระราชกำหนดฉุกเฉินเกิดกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ที่ไม่สามารถเดินทางออกจากเคหะสถานได้ หรือทำให้ประชาชนไม่สามารถเดินทางเข้าสถานที่ต่าง ๆ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้กำหนดไว้ โดยการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 อีกทั้งส่งผลต่อการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศให้ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงอาจปรับลดลง 67% จาก 39.8 ล้านคนในปี 2019 มาอยู่ที่ 13.1 ล้านคน คาดว่าจะส่งผลให้รายได้ของธุรกิจค้าปลีกที่มาจากภาคการท่องเที่ยวหายไปราว 2.7 แสนล้านบาท (EIC SCB, 2020) พร้อมทั้งสถานประกอบการ โรงงานผลิตสินค้าต่าง ๆ ได้ปิดกิจการชั่วคราวเนื่องจากมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ที่รัฐบาลห้ามไม่ให้มีการรวมกลุ่มของประชาชน ส่งผลให้ลูกจ้าง พนักงานของบริษัทของสถานประกอบการถูกเลิกจ้างไปด้วย (วิจัยกรุงไทย, 2563) และเมื่อนำข้อมูลเปรียบเทียบผลกระทบทางเศรษฐกิจของโรคระบาดซาร์ส (SARS) ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2545 ที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อทั่วโลกอยู่ที่ 8,096 คน ตาย 774 คน ซึ่งมีจำนวนผู้ติดเชื้อมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนผู้ติดเชื้อ

ไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งปัจจุบัน (4 พฤษภาคม 2563) มีจำนวนผู้ติดเชื้อทั่วโลก ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งปัจจุบัน (4 พฤษภาคม 2563) มีผู้ติดเชื้อสะสมอยู่ที่ 3,566,201 คน และยอดผู้เสียชีวิตสะสมอยู่ที่ 248,285 ราย (สำนักข่าวไทย, 2563) พร้อมกันนี้งานวิจัยของ Siu, A. & Wong, Y. R. พบได้ว่าโรคไวรัสโคโรนามีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชากรมากกว่าโรคระบาดซาร์สเสียอีก (Siu, A. & Wong, Y. R., 2004)

แต่อย่างไรก็ตามศูนย์วิจัยกสิกรไทย ได้รายงานประเภทรธุรกิจที่ไม่ได้รับผลของการแพร่ระบาดไวรัสโควิด - 19 โดยมีธุรกิจการให้บริการแบบ On - Demand พบว่าธุรกิจกลุ่มบริการจัดส่งอาหารไปยังที่พัก (Food Delivery) ผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟน ได้กลายมาเป็นช่องทางหลักในการสร้างรายได้ของธุรกิจร้านอาหาร มากกว่าธุรกิจอื่น ๆ ในช่วงเวลานี้ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2563) พร้อมกันนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและการที่สมาร์ตโฟนได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของผู้บริโภค ได้ผลักดันให้เกิดการยกระดับของธุรกิจภาคบริการเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างทันทั่วถึง ที่ทุกที่ทุกเวลา และในระหว่างการเกิดโรคระบาดไวรัสโควิด - 19 ประชาชนไม่กล้าที่จะออกจากบ้านเนื่องจากโรคดังกล่าวสามารถติดต่อทางระบบทางเดินหายใจของผู้ป่วย ไม่ว่าจะเป็นละอองน้ำลาย ไอ จาม เป็นต้น ส่งผลให้ติดเชื้อได้ง่าย (world health organization, 2020)

เห็นได้ว่าแพลตฟอร์มบริการจัดส่งอาหารไปยังที่พัก (Food Delivery) ถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับผลกระทบเนื่องจากการแพร่ระบาดไวรัสโควิด - 19 แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่หน้าที่ในการจัดส่งอาหารไปยังที่พักหรือที่เรียกว่าพาร์ตเนอร์ผู้ขับรถส่งอาหารซึ่งเป็นตัวกลางระหว่างร้านอาหารกับผู้บริโภคถือได้ว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดต่อโรคไวรัสโควิด - 19 เป็นอย่างมาก พร้อมกันนี้รูปแบบของการสมัครเป็นพาร์ตเนอร์ผู้ขับรถส่งอาหารนั้น สามารถที่จะสมัครได้ตลอดไม่มีการจำกัดจำนวนผู้สมัคร ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มบุคคลดังกล่าวจึงศึกษาถึงสภาพการทำงานและผลกระทบที่ได้รับจากการทำงานในช่วงการแพร่ระบาดไวรัสโควิด - 19

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.ศึกษาสภาพการทำงานของผู้ส่งอาหารในสภาวะการเกิดไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- 2.ศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการของรัฐบาลและความวิตกกังวลหลังสถานการณ์ที่ผู้ส่งอาหารในสภาวะการเกิดไวรัสโคโรนา 2019

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ ผู้ประกอบอาชีพส่งอาหารถึงที่พัก (Food Delivery) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีจำนวนผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมากที่สุดในประเทศไทย โดยการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 27 เมษายน ถึง 4 พฤษภาคม 2563 เนื่องจากในช่วงวันที่ 27 เมษายน 2563 เป็นระยะเวลาครบรอบ 1 เดือนหลังจากนายกรัฐมนตรีได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เนื่องมาจากในขณะนั้นได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19)

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยโดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และมีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงการศึกษาจากเอกสาร ผลงานวิชาการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การทดสอบเครื่องมือ ได้มีการแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงและสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามที่ใช้ในการศึกษา จากนั้นคำขออนุญาตจากผู้เชี่ยวชาญได้ให้ไว้มาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ขับรถส่งอาหาร ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ใช้สูตรการคำนวณประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยขนาดความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 จากการคำนวณจึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 385 คน อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดความถูกต้องและมีประสิทธิภาพของข้อมูล ผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามอยู่ที่จำนวน 400 ชุด (Yamane, Taro, 1967) มีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Nonprobability Random) และใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) จากผู้ที่ขับรถส่งอาหาร Food Delivery ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยวิธีทำการกระจายแบบสอบถามทางวิธีออนไลน์ (Online Questionnaire) เกี่ยวกับผลกระทบจากการงานทำในสภาวะเกิดโรคระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดย 1) วิเคราะห์สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด แบบเลือกตอบ (Multiple Choice Question) ส่วนที่ 2) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำงานในปัจจุบัน และ 3) มาตรการดูแลจากรัฐบาลและความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการตอบแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 5 หมายความว่า มากที่สุด

ระดับที่ 4 หมายความว่า มาก

ระดับที่ 3 หมายความว่า ปานกลาง

ระดับที่ 2 หมายความว่า น้อย

ระดับที่ 1 หมายความว่า น้อยที่สุด

ถัดจากนั้นการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากเก็บข้อมูลทั้งหมด 400 ชุดแล้วนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดไปดำเนินการลงรหัสข้อมูลและคัดลอกรหัสแบบฟอร์มสำหรับการลงรหัสโดยประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ใช้สถิติต่าง ๆ โดยสรุปผลโดยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) แสดงตารางร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

การแปลความหมายของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 – 0.99 หมายถึงมีความคิดเห็นไม่ต่างกันมาก ส่วนหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป หมายความว่ามีความคิดเห็นต่อที่แตกต่างกันมาก

การแปลผลค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญ 5 ระดับ (Likert, R., 1974). ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 แสดงว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 แสดงว่า	เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 แสดงว่า	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 แสดงว่า	เห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 แสดงว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งสภาพปัญหาออกเป็น 3 ส่วน กล่าวคือ 1) วิเคราะห์สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำงานในปัจจุบัน 3) มาตรการดูแลจากรัฐบาลและความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลวิจัยดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบอาชีพส่งอาหารถึงที่พัก (Food Delivery) ของบริษัทต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามสามารถอธิบายได้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N = 400)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	316	79
หญิง	72	18
อื่น ๆ	12	3

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน (N = 400)	ร้อยละ
ผลรวม		400	100
อายุ			
	ต่ำกว่า 20 ปี	32	8
	20 ปี ถึง 30 ปี	186	46.5
	31 ปี ถึง 40 ปี	117	29.25
	41 ปี ถึง 50 ปี	62	15.5
	51 ปี ถึง 60 ปี	3	0.75
	60 ปีขึ้นไป	0	0
ผลรวม		400	100
การศึกษา			
	ประถมศึกษา	24	6
	มัธยมศึกษาตอนต้น	79	19.75
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	133	33.25
	อนุปริญญาหรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	48	12
	ปริญญาตรี	114	28.5
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.5
ผลรวม		400	100
ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ Food Delivery			
	น้อยกว่า 3 เดือน	182	45.5
	3 เดือนถึง 6 เดือน	80	20
	7 เดือนถึง 9 เดือน	50	12.5
	มากกว่า 9 เดือน	88	22
ผลรวม		400	100
รายได้ต่อวันจากการประกอบอาชีพ Food Delivery			
	น้อยกว่า 100 บาท	32	8
	101 – 300 บาท	172	43
	301 – 600 บาท	118	29.5
	601 – 900 บาท	46	11.5
	มากกว่า 900 บาท	32	8
ผลรวม		400	100
เหตุผลที่มาประกอบอาชีพ Food Delivery			
	หารายได้เพิ่ม	243	60.75
	ตกงานหรือธุรกิจปิดกิจการ	80	20
	เปลี่ยนอาชีพ	71	17.75

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N = 400)	ร้อยละ
อื่น ๆ	6	1.5
ผลรวม	400	100
สมาชิกแอปพลิเคชันจัดส่งอาหาร		
Food Panda	52	13
GET	20	5
Grab Food	253	63
Line Man	70	17.5
เป็นสมาชิกมากกว่า 1 แอปพลิเคชัน	5	1.25
ผลรวม	400	100
ลักษณะการทำงาน		
ทำเป็นงานประจำ	236	59
ทำเป็นงานชั่วคราว	164	41
ผลรวม	400	100

จากแสดงในตารางที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 79 มีอายุ 20 ปี ถึง 30 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพ Food Delivery มาแล้วน้อยกว่า 3 เดือน เป็นจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 โดยรายได้ต่อวันจากการประกอบอาชีพ Food Delivery อยู่ที่ 301 – 600 บาท จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 เหตุผลที่มาประกอบอาชีพ Food Delivery ต้องการหารายได้เพิ่ม จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 ส่วนสมาชิกแอปพลิเคชันจัดส่งอาหาร Grab Food มีจำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 63 และคิดว่าเป็นการทำงานลักษณะที่เป็นงานประจำ จำนวน 236 คิดเป็นร้อยละ 59 ตามลำดับ

2. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำงานในปัจจุบัน ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาสภาพการทำงานขณะเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

สภาพการทำงานขณะเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
ปัจจัยภายนอก			
1. การดูแลจากบริษัทในเรื่องความปลอดภัยจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ขณะปฏิบัติงาน	3.10	1.12	ปานกลาง

สภาพการทำงานขณะเกิดการแพร่ระบาดของ ไวรัสโคโรนา 2019	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
2. การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ถือว่าเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน	3.02	1.20	ปานกลาง
3. จำนวนผู้ประกอบอาชีพส่งอาหารขณะเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019	3.76	1.01	มาก
โดยภาพรวม	3.10	1.11	ปานกลาง
ปัจจัยภายใน			
1. การปรับตัวให้เข้ากับการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในขณะปฏิบัติงาน	3.23	1.05	ปานกลาง
2. รายได้ขณะเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019	2.29	1.10	น้อย
3. แรงจูงใจให้มาประกอบอาชีพส่งอาหารขณะเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019	3.67	1.84	ปานกลาง
โดยภาพรวม	3.06	1.33	ปานกลาง
อื่น ๆ			
1. หากรัฐบาลสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ยังคงจะประกอบอาชีพส่งอาหารต่อไป	3.97	1.04	มาก

จากตารางที่ 2 สภาพการทำงานของผู้ส่งอาหารขณะเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยสรุปว่าผู้ส่งอาหารมีความเห็นว่าเป็นปัจจัยภายนอก ในส่วนของจำนวนผู้ประกอบอาชีพส่งอาหารขณะเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 มีจำนวนมาก และมีปัจจัยภายใน เรื่องรายได้ขณะเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 มีจำนวนน้อยลง และปัจจัยอื่น ๆ ในกรณีหากรัฐบาลสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ยังคงจะประกอบอาชีพส่งอาหารต่อไป โดยภาพรวมยังคงประกอบอาชีพนี้ต่อไปเป็นจำนวนมาก

3. มาตรการดูแลจากรัฐบาลและความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นต่อมาตรการของรัฐบาลขณะการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

มาตรการของรัฐบาลขณะการแพร่ระบาดของ ไวรัสโคโรนา 2019	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. รัฐบาลมีมาตรการที่ดีป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019	1.66	0.89	น้อยที่สุด
2. รัฐบาลควรมีมาตรการเยียวยาอื่นให้มากขึ้น	3.82	1.39	มาก

มาตรการของรัฐบาลขณะการแพร่ระบาดของ ไวรัสโคโรนา 2019	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
3. รัฐบาลควรมีการแจกเงินเยียวยาประชาชน	3.50	1.36	มาก
4. รัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019	2.70	1.21	ปานกลาง
5. รัฐบาลสามารถบริหารจัดการสถานการณ์ที่ดี	1.67	0.96	น้อยที่สุด
6. รัฐบาลมีมาตรการที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย	1.73	0.93	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 3 ความคิดเห็นต่อมาตรการของรัฐบาล พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก ได้แก่ รัฐบาลควรมีมาตรการเยียวยาอื่นให้มากขึ้น และรัฐบาลควรมีการแจกเงินเยียวยาประชาชน ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ในความคิดเห็นคือ ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์ที่ดี และมาตรการที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นต่อความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นหลังการแพร่ระบาดของ ไวรัสโคโรนา 2019	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1. ด้านปัญหาทางเศรษฐกิจ	4.28	0.92	มากที่สุด	1
2. ด้านปัญหาทางสังคม	4.19	0.89	มาก	2
3. ด้านปัญหาการสาธารณสุข	4.14	0.94	มาก	3
3. ด้านปัญหาการเมือง	3.94	1.21	มาก	4
4. ด้านปัญหาระหว่างประเทศ	3.86	1.15	มาก	5

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นต่อความวิตกกังวลหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความกังวลในด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในด้านปัญหาทางเศรษฐกิจ ส่วนในด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านปัญหาระหว่างประเทศ เห็นได้ว่าการเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ประชาชนเกิดความวิตกกังวลด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข การเมือง และปัญหาระหว่างประเทศ

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการแพร่ระบาดโรคไวรัสโคโรนา 2019 ต่อการประกอบอาชีพบริการจัดส่งอาหาร (Food Delivery) ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาจากการวิจัยมา

อธิบายโดยทำการเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถที่จะอธิบายผลการศึกษาดังนี้

ประเด็นแรก สภาพการทำงานของผู้ส่งอาหารในสภาวะการเกิดไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า โดยภาพรวมนั้นผู้ส่งอาหารสามารถทำงานอยู่ในระดับปานกลางกล่าวคือ เนื่องจากทางบริษัทมีมาตรการที่ช่วยเหลือผู้สนับสนุนที่เพียงพอเช่น มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับอาหารเว้นระยะห่าง หรือแจกหน้ากากอนามัยและเจลล้างมือให้ผู้ขับรถส่งอาหาร และกำชับให้ผู้ขับรถส่งอาหารทุกคนวัดไข้ทุกวันและแนะนำให้พบแพทย์ทันทีหากรู้สึกไม่สบาย (Grab, 2563); (Foodpanda, 2020) ถือได้ว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการส่งอาหาร ทั้งนี้ได้มีงานวิจัยของ Van Doremalen et al. ที่ได้มีการรายงานเกี่ยวกับละอองและการลอยตัวของเชื้อไวรัส CoV ซึ่งพบได้ว่าเชื้อไวรัสดังกล่าวสามารถลอยตัวได้เป็นเวลาหลายชั่วโมงและอยู่บนพื้นผิวของวัตถุได้นาน ดังนั้นประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีมาตรการในป้องกันเพื่อเป็นการลดการแพร่เชื้อ จะเห็นได้ว่าทางบริษัทของผู้ส่งอาหารถือได้ว่าการปฏิบัติเพื่อเป็นการลดการติดเชื้อ (Van Doremalen et al., 2020)

แต่อย่างไรก็ตามในประเด็นดังกล่าวมีความน่าสนใจในเรื่อง เมื่อสอบถามในเรื่องรายได้ของผู้ส่งอาหารขณะที่เกิดการแพร่ระบาดพบว่าอยู่ในระดับที่น้อย ทั้งนี้เมื่อสอบถามถึงจำนวนผู้ขับรถส่งอาหารในขณะเกิดการแพร่ระบาดพบว่ามีความเพิ่มขึ้น ซึ่งประเด็นดังกล่าวอาจเกิดขึ้นเนื่องจากจำนวนผู้ส่งอาหารมีจำนวนที่เท่าเดิมแต่จำนวนผู้ส่งอาหารมีมากขึ้นส่งผลให้ไม่เกิดรายได้เท่าที่ควรจะเป็นจากสภาพปกติ โดยถือได้ว่าไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ SME Startup ที่มีการรายงานถึงการส่งอาหารเดลิเวอรี่ “อาชีพคิพทองยุคโควิด – 19 ขบขังใจให้โกลยรายได้งาม” โดยเป็นการสอบถามพนักงานส่งอาหารเดลิเวอรี่ 3 คน โดยให้ความเห็นตรงกันว่าในช่วงระบาดโควิด – 19 มีรายได้ที่ดีขึ้น ทั้งนี้ปัจจัยทางด้านระยะเวลาของการสัมภาษณ์อาจส่งผลให้ข้อมูลที่มีความแตกต่างกันออกไป (SME Startup, 2563)

ประเด็นที่สอง ความคิดเห็นต่อมาตรการของรัฐบาลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรมีมาตรการเยียวยาอื่นให้มากขึ้น พร้อมทั้งควรมีการแจกเงินเยียวยาประชาชนให้มากขึ้น หากย้อนดูมาตรการเยียวยาของรัฐบาลในปัจจุบันจะพบมาตรการต่าง ๆ เช่น มาตรการเยียวยาเงิน 5,000 บาท จำนวน 3 เดือน สำหรับผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระได้รับผลกระทบ เช่น ถูกปิดงานหรือถูกเลิกจ้าง และมีมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร เนื่องจากได้รับผลกระทบจากโดย รัฐบาลช่วยเหลือ 15,000 บาท ทั้งนี้มีมาตรการลดค่าใช้จ่ายไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งอาจมีช่องว่างในการช่วยเหลือจากรัฐบาล เช่น ประชาชนไม่สามารถที่จะลงทะเบียนได้รับความช่วยเหลือทางระบบออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการรายงานของ Kemp, S. ที่ทำการศึกษาด้านการใช้งานระบบดิจิทัล พบว่า คนไทยใช้ Internet 75% ต่อจำนวนประชากร

ทั้งหมดของประเทศซึ่งเห็นได้ว่าส่งผลต่อจำนวนประชากรบางส่วนไม่สามารถเข้าถึงนโยบายของรัฐบาลได้อย่างแท้จริง (Kemp, S., 2020)

ส่วนในเรื่องความวิตกกังวลหลังสถานการณ์ที่ผู้ส่งอาหารในสภาวะการเกิดไวรัสโคโรนา 2019 พบได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความกังวลในเรื่องปัญหาทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมได้ถูกปิดกิจการจากผลกระทบการเกิดโรคระบาด พร้อมทั้งผู้คนไม่กล้าใช้จ่ายในช่วงดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยหลายฉบับที่พบว่า การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อ ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจทำให้ผู้ประกอบการไม่กล้าลงทุน (Scott R. Baker et al., 2020) และแนวโน้มของเศรษฐกิจโลกมีการชะลอตัวเป็นอย่างมากทำให้เศรษฐกิจถดถอยไปด้วย (Baldwin, R. & Tomiura, E., 2020)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 แม้จะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพส่งอาหารเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ประกอบการส่งอาหารสามารถที่จะปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้และทางบริษัทของผู้ประกอบการพิจารณามาตรการดูแลอย่างทั่วถึง แต่อย่างไรก็ตามผู้ส่งอาหารก็ยังคงมีความต่อมาตรการของรัฐบาลที่ออกมาช่วยเหลือพบว่ามีความล่าช้าและเข้าถึงมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลได้ยากโดยอยากที่จะให้รัฐบาลมีการแจกเงินเพิ่มพร้อมทั้งมีมาตรการอื่น ๆ ออกมารองรับอีกด้วย ทั้งนี้จะเห็นได้ผู้ประกอบการส่งอาหารมีความเห็นสอดคล้องกับในเรื่องความวิตกกังวลต่อทางด้านเศรษฐกิจภายในอนาคต

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ถือว่าประชาชนทุกคนย่อมได้รับผลกระทบจากวิกฤตดังกล่าวอย่างไรก็ตาม รัฐบาลควรที่จะสร้างความมั่นใจและให้ความสำคัญแก่ประชาชนทุกภาคส่วนในเรื่องของเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจนั้นถือได้ว่าเป็นปัญหาพื้นฐานของประชาชนโดยอาจมีมาตรการ เช่น การสร้างอาชีพ สร้างงานหรือสร้างกลุ่มวิสาหกิจในชุมชนเพื่อก่อให้เกิดรายได้ อีกทั้งทั้งเป็นการลดการแพร่เชื้อโรคและเป็นการเว้นระยะห่างทางสังคมอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

วิจัยกรุงไทย. (2563). คาดยกระดับ Social Distancing กระทบคนค้าขาย - แรงงานทั่วกรุงฯ กว่า 1.7 ล้านคน. เรียกใช้เมื่อ 5 พฤษภาคม 2563 จาก <https://www.brandbuffet.in.th/2020/03/krungthai-compass-analytic-social-distancing-effect-during-covid19-outbreak/>

- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2563). ผลของการแพร่ระบาดไวรัสโควิด - 19 ต่อธุรกิจการให้บริการแบบ On - Demand. เรียกใช้เมื่อ 5 พฤษภาคม 2563 จาก <https://kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/z3099.aspx>
- สำนักข่าวไทย. (2563). เปรียบเทียบสถานการณ์ชาร์ส - เมอร์ส - โคโรนา. เรียกใช้เมื่อ 6 พฤษภาคม 2563 จาก <https://www.mcot.net/viewtna/5e42b843e3f8e40af3417637>
- Scott R. Baker et al. (2020). Covid - induced economic uncertainty .National Bureau of Economic Research. เรียกใช้เมื่อ 6 May 2020 จาก <https://www.nber.org/papers/w26983.pdf>
- Baldwin, R. & Tomiura, E. (2020). Thinking ahead about the trade impact of COVID - 19. Economics in the Time of COVID - 19, 59.
- EIC SCB. (2020). โควิดทำเศรษฐกิจแย่ นักท่องเที่ยวลด ค้าปลีกเจ็บหนัก 5 แสนล้าน. เรียกใช้เมื่อ 6 พฤษภาคม 2563 จาก <https://brandinside.asia/eic-scb-assess-covid-impact-retail-and-tourism/>
- Foodpanda. (2020). Foodpanda, cares. Retrieved May 2020, 2020, from <https://www.foodpanda.co.th/th/contents/coronavirus-covid-19?r=1>
- Grab. (2563). ข้ามผ่านวิกฤตโควิด - 19 ไปด้วยกัน. เรียกใช้เมื่อ 6 พฤษภาคม 2563 จาก <https://www.grab.com/th/safety/covid-19/>
- Kemp, S. (2020). Digital in 2020: global digital overview. Retrieved May 6, 2020, from <https://wearesocial.com/blog/2020/04/digital-around-the-world-in-april-2020>
- Likert, R. (1974). A method of constructing an attitude scale. Scaling: A sourcebook for behavioural scientists. Chicago: Aldine Publishing.
- Siu, A. & Wong, Y. R. (2004). Economic impact of SARS: the case of Hong Kong. Asian Economic Papers, 3(1), 62-83.
- SME Startup. (2563). คู่กับ 3 พนง.ส่งอาหารเดลิเวอรี่ อาชีพคิ่วทองยุคโควิด - 19 ขับขี่ยังให้โกยรายได้งาม. เรียกใช้เมื่อ 6 พฤษภาคม 2563 จาก <https://www.sme-thailandclub.com/startups-5624-id.html>
- Van Doremalen et al. (2020). Aerosol and surface stability of SARS-CoV-2 as compared with SARS-CoV-1. New England Journal of Medicine, 382(16), 1564-1567.

world health organization. (2020). Coronavirus in Thailand. Retrieved May 6, 2020, from <https://www.who.int/thailand/health-topics/coronavirus>

Yamane, Taro. (1967). Statistics: An Introductory Analysis. (2nd Ed.). New York: Harper and Row.